

Πώς θα θεσπίσουμε μια αληθινά ελεύθερη και ισότιμη κοινωνία; - Ένα διαχρονικό κείμενο του Μπα Κιν από το 1921

Τη σήμερον ημέρα οι λέξεις «ελευθερία και ισότητα» είναι μέρος του λεξιλογίου του καθενός μας. Αλλά κάντε μερικές έρευνες και ρωτήστε: Τί είναι ελευθερία; και θα σας ειπωθεί «Ελευθερία σημαίνει ελευθερία της γνώμης, ελευθερία του τύπου, ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και του συνέρχεσθαι, η ελευθερία του απορρήτου της επικοινωνίας.»

Ρωτήστε: Τί είναι ισότητα; και θα σας ειπωθεί: «Όλοι οι πολίτες να είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, χωρίς καμία διαφορά μεταξύ του υψηλής καταγωγής και του χωριάτη». Τώρα, τέτοιοι στενοί ορισμοί δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματική ελευθερία, την πραγματική ισότητα. Δεν με πιστεύετε; Διαβάστε τότε το παρακάτω.

Η καπνιά πάνω από την ελευθερία των ανθρώπων είναι το Κράτος. Από τότε που το Κράτος ήρθε στην ύπαρξη, έχουμε σταματήσει να είμαστε ελεύθεροι. Ασχέτως τι κάνουμε ή τι λέμε, το Κράτος χώνει τη μύτη του. Το μόνο που ζητάμε είναι να ζούμε με αγάπη με τα αδέρφια μας από άλλα έθνη, αλλά το Κράτος θα μας είχε πατριώτες πάση θυσία, θα μας δήλωνε στους στρατούς του και θα μας ανάγκαζε να δολοφονούμε τους γείτονές μας. Και εδώ στην Κίνα η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη: εδώ έχουμε Κινέζους να δολοφονούν άλλους Κινέζους. Για αρκετά χρόνια τώρα, στη Χουνάν και τη Σαανσί και τη Σετσουάν, «το ρεύμα του αίματος έχει φουσκώσει και τα πτώματα συσσωρεύονται».

Τι φρίκη! Τόσα πολλά για τα προνόμια που το Κράτος μάς έχει φέρει. Σφτεριζόμενοι τους πόρους που είναι κοινός πλούτος του πλανήτη μας, οι καπιταλιστές μάς λιανίζουν σε μια φτώχεια που μας στερεί το δικαίωμα να ζήσουμε. Όχι πως το Κράτος τους τιμωρεί γι' αυτό: ακόμη χειρότερα, τους προστατεύει μέσα από μια συστοιχία νόμων.

Οι άνθρωποι δεν έχουν τίποτα να φάνε και δεν έχουν άλλη επιλογή από το να κλέβουν το φαγητό τους: πηγαίνουν γυμνοί και δεν έχουν άλλη επιλογή από το να κλέβουν ρούχα: δεν έχουν άλλη επιλογή από το να κλέβουν όλα όσα χρειάζονται. Οι άνθρωποι οδηγούνται σε όλα αυτά από τους καπιταλιστές. Και εδώ έρχεται το Κράτος, στο μεγαλείο του, απολύοντάς μας ως ληστές και αποφασίζοντας ότι δεν είμαστε κατάλληλοι για τίποτε άλλο πέρα από τον εκτελεστικό πάσσαλο. Τουφεκίζομαστε απλώς για επανάκτηση — κατά παράβαση του νόμου, φυσικά — ενός μικρού κομματιού αυτού που είχαμε χάσει, ενώ αντιθέτως οι καπιταλιστές που λεηλατούν τον κοινό πλούτο του πλανήτη τους επιτρέπεται να ζουν ειρηνικά. Αν μας αρνούνται το δικαίωμα να κλέβουμε, δεν υπάρχει πια τίποτα για μας από το να γίνουμε ζητιάνοι. Ιδού, οι καπιταλιστές, προσβεβλημένοι από το θέαμα, παραχωρούν ελεημοσύνη στους φτωχούς και τους προσφέρουν ένα μικρό μέρος των χρημάτων που τους έχουν κλέψει: και πάνω σε αυτό απονέμουν το εύηχο όνομα της φιλανθρωπίας. Μερικοί από αυτούς έχουν ακόμη το θράσος να μας βρίζουν επειδή ζητιανεύουμε για τις πενταροδεκάρες μας αντί να δουλεύουμε για αυτές.

Κύριοι! Είστε σίγουροι ότι δεν θέλουμε να δουλέψουμε; Είναι περισσότερο μια περίπτωση του ότι αρνούμαστε τη δουλειά. Ωστόσο κατακλυζόμαστε από βρισιές. Βλέποντάς το από αυτήν τη σκοπιά, μπορούμε να δούμε ότι η «ελευθερία και η ισότητα» που προ ολίγου έχουμε μιλήσει είναι εξωγήινες για τους ανθρώπους! Πράγματι, μπορεί κανείς να μιλήσει εδώ για «ελευθερία» και «ισότητα»; Αρνούμαι να πιστέψω ότι μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε ελευθερία αυτού του είδους! Κάθε ισότητα αυτού του τύπου! Αλλά ποια είναι τότε πραγματική ελευθερία και πραγματική ισότητα;

Εδώ έρχεται η απάντησή μου: η Αναρχία. Αυτή είναι η πραγματική ελευθερία. Και ο κομμουνισμός είναι η πραγματική ισότητα. Μόνο μια κοινωνική επανάσταση μπορεί να μας επιτρέψει να οικοδομήσουμε μια πραγματικά ελεύθερη και πραγματικά ισότιμη κοινωνία.

Αλλά τι είναι Αναρχία;

Αναρχία είναι η τοποθέτηση του Κράτους και των παρελκόμενων θεσμών του στον Κατάλογο και τη συλλογική κυριότητα των μέσων παραγωγής και των αγαθών που παράγονται. Κάθε άτομο που συμβάλλει σύμφωνα με την ικανότητά του και παίρνει σύμφωνα με τις ανάγκες του. Και εργάζεται κοινόχρηστα σύμφωνα με την ικανότητα του ατόμου: όποιος έχει τη δυνατότητα να είναι γιατρός κάνει τα ιατρικά, και όποιος έχει την ικανότητα να μεταλλεύει κάνει την εξόρυξη. Περισσότερος χρόνος αφιερωμένος σε απλές εργασίες και λιγότερος χρόνος σπαταλημένος σε περίπλοκες ή κουραστικές. Ένας

οργανισμός για να σας βρίσκει φαγητό όταν είστε πεινασμένοι, ρούχα να φορέσετε και μια στέγη κάτω από την οποία να προφυλάσσετε. Όλοι στην παραλαβή της ίδιας εκπαίδευσης, χωρίς διάκριση ανάμεσα στον έξυπνο και τον αργόστροφο.

Ξανά και ξανά, ένας Γάλλος αναρχικός έχει επαναλάβει: «Κάθε άτομο χρειάζεται να εργάζεται μονάχα δύο ώρες τη μέρα αν όλες οι ανάγκες της κοινωνίας είναι να καλυφθούν». Και ο Κροπότκιν επίσης έχει δηλώσει: «Αν ο καθένας εργάζεται τέσσερις ώρες ημερησίως, αυτό θα είναι αρκετό — και μάλιστα, περισσότερο από αρκετό — για να καλύψει τις ανάγκες της κοινωνίας.»

Φαντάζομαι ότι μια τέτοια πρόταση, περικοπής των ωρών εργασίας ως το κόκαλο, δεν θα μπορούσε παρά να προσέλκυε την καθολική υποστήριξη. Χωρίς το Κράτος και τους νόμους του, θα είχαμε πραγματική ελευθερία: χωρίς την καπιταλιστική τάξη, θα είχαμε πραγματική ισότητα.

Φίλοι του κόσμου της εργασίας, βλέπετε απλά πόσο ελεύθερη η κοινωνία απαλλαγμένη από όλη την απολυταρχική εξουσία θα ήταν; Βλέπετε πόσο ισότιμη θα ήταν; Είστε πρόθυμοι να οικοδομήσετε μια τέτοια κοινωνία ελευθερίας και ισότητας; Λοιπόν τότε, κάντε την κοινωνική επανάσταση και τελειώστε με αυτές τις άθλιες πολιτικές.

Για χάρη της έλευσης μιας κοινωνίας ελευθερίας και ισότητας, ας ελπίσουμε ότι εσείς και οι φίλοι σας θα ενωθείτε μαζί! Όσο τα υπομένετε όλα με παραίτηση, θα είστε φορβή για τους καπιταλιστές!

Αν δεν με πιστεύετε, θα δείτε και μόνοι σας!

Μπα Κιν

*Δημοσιεύτηκε στο Banyue (Fortnight), Τσενγκντού, Κίνα, Νο 17, 1 Απριλίου 1921, υπό το πραγματικό όνομα του Ba Jin, Li Feigan

Μετάφραση: Αιχμή

<https://aixmi.wordpress.com/>